

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 170.

Femte Session.

52de Møde.

Dagsdagen den 14de December.

(Fortf.)

Wissens (fortf.): Nu staaer der derimod kun, at Summen bestemmes saaledes, at man giver et vist Beløb og derfra drager et vist andet Beløb. Der er desuden i denne Affattelse Noget, som man tilvisse ellers ikke pleier at rose i Affattelser af Love, men som jeg her ligefrem har tilfattet, det er noget vist Lovtydigt; det gaaer, om man vil, saa med de fleste Fredstractater; Enhver kan fortolke dem, som han vil. Derfor Ministeriet finder Skrupler ved at fortolke Loven efter den nu foreslaaede Antagelse saaledes som jeg, saa kan Regjeringen, om den vil, sige: ja, det er en vidtløftig Maade, hvorpaa her bliver sagt, at Hs. Høihered skal have en Indtægt af — jeg troer, det bliver kun 51,400 Rbd., jeg veed det ikke saa nøie —; det kunde være sagt med en enkelt Sum eller $\frac{2}{3}$ deraf for Kongerigets Vedkommende. Nu staaer det omfrevet saaledes, at han skal have 55,000 Rbd., men derfra skal drages de 3,600 Rbd., som hans Gage udgjør. Denne Omfrevning er jo imidlertid ikke uden al Betydning; thi, naar Enderesultatet bliver en mindre rund Sum, saa seer man dog selve Tankegangen udtrykt, hvorved man er kommen til dette Resultat; men det kan, som sagt, fortolkes saaledes, at det kun er den nuværende Gage, der drages fra de 55,000 Rbd., altsaa en bestemt Sum, som man efter den Fortolkning ligesaa godt kunde sætte ind som een bestemt Tilstørrelse; men det kan ogsaa forstaaes saaledes, at det er den Gage, Hs. Høihered til enhver given Tid maatte oppebære. I Praxis vil det vistnok komme til at falde sammen; thi der er saare

liden Sandsynlighed for, at denne Tilstørrelse nogenstunde skal blive anderledes, ligesaa lidt Sandsynlighed for, at den skulde blive større, som at den skulde blive mindre. Men set ogsaa, at Loven blev fortolket paa den først nævnte Maade, og at denne Fortolkning maatte befindes at være den ene rigtige, saa er dog det vundet, som jeg for mit Vedkommende sætter stor Pris paa, at den Lovgivende Forsamling den allerførste Gang, der har været Spørgsmaal om fra dens Side at bevilge en Apanage, har tydeligt udtalt sin Anskuelse om Apanagisternes personlige Stilling med Hensyn til de Embedsplaadser, de indtage. Der er altsaa her nedlagt en Reservation for Fremtiden, og man vil ikke senere kunne brede Rigsdagen, at den har ladet Leiligheden gaae forbi, at nu var der allerede etableret en Praxis, man havde allerede een gang frasalbet sin Paastand i saa Henseende.

Ordføreren (Rosenørn): Naar jeg tillader mig at tage Ordet næst efter den ærede Forslagsstiller, skal jeg ikke gjøre det i Egenskab af Ordfører for Udvalget. Den Forskjellighed i Meningerne, som er tilstede i Udvalget, sætter mig ikke vel istand til at tale paa det samlede Udvalgs Begne, og til Fleertallet hører jeg ikke. Men jeg maatte maaskee efter det, som tidligere er påført i denne Sag, have en Betsøielse til at forklare min egen nærværende Stilling til Sagen. Det er jo ubestrideligt, at det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Wissens), i det væsentlige stemmer med de Anskuelser, jeg tidligere har søgt at gjøre gjældende i denne Sag, og som jeg endnu aldeles usforandret nærer; der er kun een Forskjel imellem os, og det er den, at ved det nærværende Forslag vil der fremkomme endog-